

Kemsei István

Vadkapor

„Mert élni általában annyi,
mint veszélyben lenni.”
Nietzsche

1.

Más minden csak vadkapor – írta le Marsall,
még Körössy százados korában
(vagy Körösy netán Kőrösi, ejtése ugyanaz),
magyarított sváb név,
még a harmincas évekből, a névmagyarítás korából,
pl. így vált nagyapámból Kirchnerből Kemsei,
míg testvéröccséből Templomos,
mindegy ma már a hamis *vadkapor*,
az elveszett emlékezet,
Körössy (most már legyen így!) századosról se tudható,
nyilas volt-e, vagy kommunista, megjárta-e a Don-kanyart,
vagy voltak-e más bűnei
(kard-ki-kard – szólítaná Döbrentei –, tiszt uram!),
létezett-e?

Minden más. Az időben elszálló vasfogak,
teremtett képzavar, nevek és ősi temetők
eltűntenek. *Hosszú koporsó* – így Tandori,
Körössy százados egyedül ül a tribünön,
izzadt tenyerén tucatnyi fogadással tétre, befutóval.
Lovak aranyló mezőben: tik-tak, tik-tak, tik-tak.
Festmény címe vagy Jeszenyin-költemény?
Nyelvújítás korabeli képzők halmazán:
-mány, -mény: üget az óra-idő.

2.

Büdös montika, бүdös pipitér, ebszékfű,
lószegefű, ebtéj, papvirág, ebkapor.
Lelkesedve vagy elkeseredve. Mikor hogy.
Paradicsomföld, paprikaföld, kakukkfűföld.
Az ötödik emelet mezőgazdasága vézna cserépben.
A paradicsom már majd méteres, de nem virágzik,
a paprika félméteres, de nem virágzik,
a kakukkfűnek még nincs itt az ideje.

Idő: a líra közhelye.
Hadakozni az idővel: a legnemesebb cselekedet,
így képzelik.
Közel a többi emberhez lehetségesebb.
Távolban egy fehér vitorla – nem olvasta,
könyvcímet azért tudnak adni az oroszok:
Háború és béke, Ördögök stb.
Hajóval evezett a táborhelyre nyaranta,
gondolta: várják a rókák, a kacsák,
az egerek valamely nemzedéke, némán szárnyaló bagoly
az éjszakában, tojásimádó nyestcsalád.
Út a magányhoz – lehetne, túl a csalán csípte érzelmeken,
más, mint a vadkapor.
Az éghez közel füttyent a sárgarigó.

3.

Mi fog történni, ha: mikor mi fog?
A lét: múltó idő. Ma alig és holnap sem.
Készülőben a névtelen lélek.
Ha kiszáll, már nem a valakié.

Ismeretlen tájakon bolyong
nemtelenül, gazdátlanul.
Mi voltál, lélek? Ki voltál?
Csak arra emlékezett, hogy unta az időt,
a korjelzetet, a meghatározást,
hogy jóskapista, ancimanci
fáj és örömködik.

Magára ismer a tapasztalás.
Kérdés: ugyanaz a semmi a lélek, ami a test?
1 semmi + 1 semmi = ember?
Ilsa pur es homou: régi tűzrakó helyek: csodák,
egyszer voltak, aztán sohatöbbé.

4.

Bizony, testvéreim.
Az idő lassul, az idő rohan.
Felváltva ring a tánc,
kiket legbenső indulat feszít,
érzéki tangóra lejt,
és bárhol húzza, szép az ilyen:
Az utolsó tangó. Kövesse lépteim,
ha van önben merészség.
A legrövidebb éjszaka a leghosszabb:
egy perccel több, mint nyolc óra.
É.sz. 47° 24' 39", k.h. 19° 16' 20"
A töltés oldalában, a fűre
alászállt a csillagos ég.

5.

Dereng. Az aszphodéloszok kitarják karjaik.
Nem villan köztük vadkapor, se más irdatlan gizgaz,
vegytiszta termés ott a föld,
felhorgadnak az utolsó madárszavak,
szép az öregkor. Elmondattott, ami elmondattott.
Az igazi boldogság és szabadság a vénség.
Egyedül Istennel szemben,
aki, mint vélhető, férfi és megbocsát,
vagy nem. Ki tudja?

Beszéljünk másról.